

Even voorstellen:

Ik ben Terry Elsten en woon aan de Oude Turfvaartsestraat, op zo'n 400m van het terrein waar het hier om gaat.

Voor wij op dit adres kwamen wonen, zo'n 25 jaar geleden, was het een kleine boerderij, waar mijn schoonouders, net als hun ouders voor hen, een klein boerenbedrijf runden.

Gas en elektriciteit waren er 50 jaar geleden nog niet en de straat was een weg. Een zandweg. Toen wij er kwamen wonen was er zelfs nog geen riolering en een centraal antenne aansluiting was een utopie. Wat we zeker wisten, was, dat we de twee weilanden, die ons bezit waren geworden wilden teruggeven aan de natuur. Het moest een ecologisch paradijs worden, dat aansloot op de houtwallen en bossen in de omgeving. Tot grote ergernis van de plaatselijke jagers, stonden we dan ook geen jacht toe.

25 jaar later is het er. Het toevluchtsoord voor de hazen, konijnen, fazanten, kerk- en steenuilen en buizerds. Het is niet vanzelf gegaan, maar kostte heel veel geld en nog veel meer werk, terwijl mijn man en ik beiden een baan hebben en dit puur als hobby "erbij" kunnen doen.

Wat heeft dit met Zonneland te maken zult u vragen. Nou, alles.

Toen wij als nieuwkomers het sterk verouderde en, voor een gezin veel te kleine, boerderijtje wilden moderniseren, was er sprake van, dat mijn moeder bij ons zou komen inwonen. Zij zou een eigen gedeelte van het huis krijgen en een eigen voordeur.

HO eens even, riep de gemeente. DAT mag zomaar niet! Er mogen volgens het bestemmingsplan geen twee woningen komen op dit adres. Er mag absoluut niet bijgebouwd worden! Geen eigen voordeur dus en de bouw werd minutieus door ambtenaren in de gaten gehouden.

Onze verbazing was dan ook ENORM, toen we uit de krant moesten vernemen, dat 400 m. verderop in de straat opeens 80 voordeuren bijkomen. Voor maar liefst 160 "arbeidsmigranten". "Polen dus", klonk het in mijn hoofd, denkend aan de lallende figuren aan de deur en aan het vele afval van Poolse maaltijden in de berm, ten tijde van het Technisch Uitzendbureau, wat ook ooit op nr. 45 zat.

"Nooit" was meteen mijn conclusie, zal ik toestaan, dat onze woon- en leefomgeving weer wordt belast met de aanwezigheid van veel te veel mensen, die er een heel andere manier van leven en omgaan met de natuur op na houden, dan wij. Iedere haas is om te eten, of iedere kat, en je bierblikken flikker je gewoon in het gras. Na mij de zondvloed.

Een natuur- en rustgebied kun je niet maken, door er betonnen fietspaden doorheen te trekken (de nieuwe fietsroute komt trouwens ook langs nr. 45, wat zullen de dagjesmensen en toeristen van Camping Zonneland genieten van het "Poolse uitzicht") Natuur maak je door het scheppen van de juiste voorwaarden en er dan met je grijpgrage vingers van af te blijven.

En DAT is precies wat er moet gebeuren met Oude Turfvaartsestraat 45. Handen AF van Zonneland!